

سرمایه، کشتار بشر، شکار سود سهمگین

در عرصه تولید دخانیات

کارگران ضد سرمایه داری / آبان ۱۴۰۰

تولید سرمایه داری در نهاد خود تولید برای سود است. انسان در این شیوه تولید، ماشین خلق اضافه ارزش، قربانی از همه لحاظ بی بها، نفرین شده و زبون پرورسه تولید سود می باشد. سرمایه برای خودافزایی و دستیابی به سودهای نجومی تر، به هر کاری دست می زند و عظیم ترین بلیه های ممکن یا حتی ماوراء تصور را بر سر انسانها آوار می سازد. میلیون، میلیون کودک، جوان و پیر را در میان شعله های جنگ خاکستر می کند، میلیارد، میلیارد آدم را طعمه طوفان گرسنگی، بی خانمانی و فقر می نماید. کل هستی فیزیکی و فکری بشر را در کوره تولید سود ذوب و بازپردازی می کند. شعور انسان را شعور خودافزایی کوه پیکر سرمایه و خلق سودهای سونامی وار سود می سازد، احساس، عاطفه، خلق و خو، رفتار روزمره آدمی را با منویات و ملزومات بقای سرمایه داری همگن می نماید، فرهنگ انسانها را فرهنگ طراحی شده سرمایه می کند، چه تولید کردن و چه تولید نکردن، سر نوشت کار و تولید و زندگی، چه چیز خوردن، چه چیز نوشیدن، کدام هوا را تنفس کردن، چگونه متولد شدن، کجا مردن، غذا داشتن یا نداشتن، سیری یا گرسنگی، نوع پوشاک و هر چه که مربوط به زندگی، کار، شیوه زیستن، شکل مصرف و طرز اندیشیدن است، همه و همه را الگوپردازی و دیکته می نماید. برای سرمایه هیچ فرقی میان تولید مواد مخدر، بمب شیمیائی، سلاح های هسته ای و کشتار جمعی در یک سو و قوت لایموت، پوشاک، آب شرب و داروهای نجات جان آدمی وجود ندارد، هر کدام سودآورتر باشند از حداکثر اولویت و مزیت برخوردارند. به سخن مارکس: «اگر یگانه دغدغه سرمایه تولید

سود و تصاحب کار بدون هیچ مزد کارگران است. بنمایه کار مزدی هم بی تفاوتی نسبت به خصلت ویژه کار است» یک چیز روشن است. هر چه دنیا بیشتر از سرمایه اشباع می گردد، هر چه حجم سرمایه های سرگردان فاقد چشم انداز انباشت، کهکشانی تر می شود، هر چه متوسط نرخ سود عمومی سرمایه جهانی به رغم عروج افسانه ای نرخ اضافه ارزش ها باز هم بیشتر تنزل می کند، هجوم سرمایه ها برای پیش ریز در حوزه های مواد مخدر، تجارت کودکان، مثله کردن انسانها و فروش اعضای بدن آنها، تن فروشی زنان و سرمایه گذاریهای مشابه هم نیرومندتر و طغیان آمیزتر می شود. قلمرو تولید سیگار یکی از این حوزه ها است. در سال گذشته فقط هشت شرکت بین المللی ۱۴۰ میلیارد دلار سیگار فروخته اند. تولید و تجارتی که در یک قلم به طور دست اول، بدون محاسبه بیماریها یا مرگ و میرهای مختلف ناشی از عوارض سهمگین سلسله وار آن، جان ۸ میلیون انسان را گرفته است و دهها میلیون انسان را داغدار یا اسیر گرسنگی ساخته است. جهنم سرمایه داری ایران نیز یکی از حوزه های پرخروش تولید سیگار و یکی از پررونق ترین بازارهای فروش توتون و تنباکو در دنیا است. فقط به چند قلم زیر نگاه کنید

۱ - تعداد مراکز تولید سیگار که تا همین ۶ سال پیش (۱۲۹۴) بر اساس گزارشات رسمی دولت ۹ کارخانه بوده است، طی همین ۴ سال ابتدا به ۱۷ و سپس به ۲۳ غول عظیم تولید دخانیات افزایش یافته است.

۲ - از ۱۸ شرکت بزرگ بین المللی فعال در عرصه دخانیات و تولید سیگار، ۱۷ شرکت به طور

مستقیم و غیرمستقیم در بازار داخلی ایران فعالیت دارند و انواع گوناگون سیگار را تولید می کنند. ۳ - میانگین نرخ مالیات محصولات دخانی در سطح بین المللی حدود ۷۵ درصد از کل قیمت هر بسته سیگار یا محصول دخانی است، میزان این مالیات در جمهوری اسلامی فقط ۲۰٪ است. ۴ - تجارت سیگار مشمول تحریم های بین المللی دولت امریکا یا سایر دولت ها و مراجع حقوقی بین المللی سرمایه نیست.

۵ - برند شرکت دخانیات ایران در سال ۱۳۹۲ در دهمین جشنواره ملی قهرمانان صنعت ایران، به عنوان یکی از ۱۰۰ برند برتر ایران شناخته شد! ۶ - در سال ۱۳۹۸ نصف بیشتر کل ۸۵۵ میلیون دلار سرمایه گذاری خارجی در ایران مربوط به بخش دخانیات بوده است.

سیگار عامل مهم ابتلاء ابخس مهمی از سکنه کره زمین به سرطان ریه، سرطان دهان، بیماریهای قلب و عروق، مشکلات حاد تنفسی، پوسیدگی دندان، لثه و انواع بیماری های مهلک دیگر است. بنا به گزارش نهادهای بهداشتی بین المللی فقط در طول قرن بیستم بیستم، بیش از ۱۰۰ میلیون انسان بر اثر انواع بیماری های ناشی از مصرف سیگار، جان خویش را از دست داده اند. تنباکو و توتون حامل ۷۰۰۰ ماده شیمیائی زیان آور، ۷۰ ماده سرطان زا، ۴۰۰ ماده سمی خطرناک می باشد. سرمایه داری کل این کشتارها، خسارت ها، بیماریها و بدبختی ها را بر سر بشر آوار می کند تا از این طریق رود خروشان سودهایش را پرخروش تر سازد.